

KOMUNIKAT

Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr 28/2017 w sprawie realizacji zadań w zakresie utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego

Wstęp

Niniejszy komunikat dotyczy omówienia zasadniczych obowiązków związanych z tworzeniem i utrzymywaniem zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, po nowelizacji ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1899, z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą o zapasach” lub „ustawą”, dokonanej:

- ustawą z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 1165 oraz 1986), zwaną dalej „ustawą z 22 lipca 2016 r.” oraz
- ustawą z dnia 30 listopada 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 1986), zwaną dalej „ustawą z 30 listopada 2016 r.”.

I. Zakres podmiotowy obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, zwanego dalej „**obowiązkiem zapasowym**”.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w gaz ziemny oraz minimalizacji skutków:

- 1) zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa,
- 2) wystąpienia sytuacji awaryjnej w sieci gazowej,
- 3) nieprzewidzianego wzrostu zużycia gazu ziemnego

- przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego są obowiązani do utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego.

Po nowelizacji ustawa o zapasach rozróżnia zatem dwie kategorie podmiotów zobowiązanych do utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego:

(1) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą, zwane dalej „**przedsiębiorstwami**”¹ oraz

(2) podmioty dokonujące przywozu gazu ziemnego, zwane dalej „**podmiotami**”²

- łącznie zwane dalej „**podmiotami zobowiązanymi**”.

¹ zarówno posiadające koncesję na obrót gazem ziemnym z zagranicą (koncesja OGZ) jak i wykonujące tę działalność bez konieczności jej posiadania w związku z ustawowym wyłączeniem z tego obowiązku wynikającym z art. 32 ust. 1 pkt 4 ustawy – Prawo energetyczne (tj. roczna wartość obrotu nie przekracza 100 tys. euro);

² do tej kategorii zasadniczo zalicza się podmioty które sprowadzają gaz ziemny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu na cele inne niż obrót tym gazem; podmiotami dokonującymi przywozu gazu ziemnego są przykładowo odbiorcy dokonujący przywozu gazu ziemnego na własny użytek, przedsiębiorstwa wykonujące działalność w zakresie przesyłania lub dystrybucji gazu ziemnego, które sprowadzają gaz na cele bilansowania, zasilania tłoczni, uzupełnienia strat sieciowych, itp.;

W kontekście zakresu podmiotowego obowiązku zapasowego zauważyć także należy, że zgodnie z art. 24 ust. 1a ustawy o zapasach, w zakresie skroplonego gazu ziemnego dostarczanego z zagranicy do punktu dostawy tego gazu do terminalu, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1731, z późn. zm.) do utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego jest obowiązany wyłącznie podmiot, który korzysta z usług regazyfikacji lub przeładunku skroplonego gazu ziemnego na podstawie umowy z operatorem terminalu i którego zregazyfikowany gaz ziemny jest wprowadzany do sieci przesyłowej lub przeładowywany na inne środki transportu.

II. Zakres przedmiotowy obowiązku zapasowego.

Przedsiębiorstwa oraz podmioty wskazane w pkt I powyżej, zgodnie z art. 24 ust. 2 ustawy o zapasach, są obowiązane do:

- 1) utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego w wielkości odpowiadającej co najmniej 30-dniowemu średniemu dziennemu przywozowi tego gazu, ustalonymu w sposób określony w art. 25 ust. 2 albo 5 ustawy,
- 2) utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego w instalacjach magazynowych, których parametry techniczne zapewniają możliwość dostarczenia ich całkowitej ilości do systemu gazowego w okresie nie dłuższym niż 40 dni,
- 3) przedstawiania operatorowi systemu przesyłowego gazowego lub operatorowi systemów połączonych gazowych charakterystyki instalacji magazynowej, w której utrzymują zapasy obowiązkowe gazu ziemnego, w celu weryfikacji technicznych możliwości dostarczenia zapasów tego gazu do systemu gazowego.

W przypadku stwierdzenia, że parametry techniczne instalacji magazynowych nie zapewniają możliwości dostarczenia zapasów obowiązkowych gazu ziemnego do systemu gazowego w okresie nie dłuższym niż 40 dni, operator systemu przesyłowego gazowego lub operator systemu połączonych gazowego powiadamia o tym fakcie Prezesa URE w terminie 7 dni (art. 24 ust. 4 ustawy).

Ustawa o zapasach stanowi, że zapasy obowiązkowe gazu ziemnego mogą być utrzymywane zarówno na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w instalacjach magazynowych przyłączonych do systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego gazowego (art. 24 ust. 3 ustawy) jak i poza jej terytorium – na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, na zasadach określonych w art. 24a tej ustawy.

III. Ustalenie i weryfikacja wielkości zapasów obowiązkowych.

1. Zasady ogólne

1.1. Tryb ustalania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego przez podmioty zobowiązane i okres utrzymywania tych zapasów określają postanowienia art. 25 ustawy o zapasach (z zastrzeżeniem dotyczącym okresu przejściowego, o czym w dalszej części Komunikatu). W tym zakresie można wyróżnić dwie sytuacje:

- a) gdy przywóz gazu był przez te podmioty realizowany w okresie od dnia 1 kwietnia ubiegłego roku do dnia 31 marca danego roku;

W tym przypadku wielkość zapasów obowiązkowych ustala podmiot zobowiązany na podstawie ilości gazu ziemnego przywiezionego we wskazanym okresie (art. 25 ust. 2) a następnie przedkłada Prezesowi URE do weryfikacji. Prezes URE w drodze decyzji dokonuje weryfikacji tych informacji na podstawie danych zawartych w sprawozdaniach

statystycznych sporządzanych przez te przedsiębiorstwa i podmioty oraz danych przekazanych w trybie art. 49c ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne.

Zapasy obowiązkowe w wielkości zweryfikowanej są utrzymywane w okresie od dnia 1 października danego roku do dnia 30 września kolejnego roku;

b) gdy planowane jest rozpoczęcie przywozu gazu z zagranicy;

Zgodnie z art. 25 ust. 5 ustawy o zapasach, w brzmieniu ustalonym ustawą z 30 listopada 2016 r., wielkość zapasów obowiązkowych gazu ziemnego dla podmiotu zobowiązanego, który planuje rozpoczęcie przywozu gazu ziemnego z zagranicy, oraz dla podmiotu, który wystąpił z wnioskiem o udzielenie koncesji w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą, na okres od dnia rozpoczęcia przywozu³ gazu ziemnego do dnia 30 września, ustala w drodze decyzji Prezes URE, na podstawie średniodobowego planowanego przez przedsiębiorstwo lub podmiot przywozu w okresie od dnia jego rozpoczęcia do dnia 31 marca kolejnego roku. Na okres od dnia 1 października następującego po dniu rozpoczęcia przywozu gazu ziemnego do dnia 30 września roku kolejnego wielkość zapasów obowiązkowych gazu ziemnego jest ustalana przez Prezesa URE w odrębnej decyzji, wydanej najpóźniej na 15 dni przed dniem 1 października następującym po dniu rozpoczęcia przywozu gazu ziemnego, na podstawie danych o średniej ilości jego przywozu z dotychczasowego okresu prowadzenia działalności.

1.2. W kontekście ustalenia wielkości zapasów obowiązkowych pojawiły się pytania odnośnie sposobu realizacji tego obowiązku w przypadku, gdy dany podmiot wykonuje działalność polegającą na dostawach gazu do innych państw niż Polska, realizowanych poprzez terytorium RP (tzw. tranzyt gazu ziemnego).

Odnosząc się do tego zagadnienia zauważyć należy, iż z powołanego wcześniej art. 24 ust. 1 ustawy o zapasach wynika, że celem tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego przez podmioty zobowiązane jest zapewnienie **zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w gaz ziemny** oraz minimalizacji skutków **zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa, wystąpienia sytuacji awaryjnej w sieci gazowej, nieprzewidzianego wzrostu zużycia gazu ziemnego**. Co istotne ustawa definiuje **bezpieczeństwo paliwowe państwa** w zakresie gazu ziemnego jako stan umożliwiający bieżące pokrycie zapotrzebowania odbiorców na gaz ziemny, w określonej wielkości i czasie, w stopniu umożliwiającym prawidłowe funkcjonowanie gospodarki (art. 2 pkt 1 tej ustawy). Natomiast odbiorca to w świetle definicji ustawowej - każdy, kto otrzymuje lub pobiera paliwa na podstawie umowy z przedsiębiorstwem energetycznym (art. 2 pkt 22 ustawy).

Zgodnie z art. 25 ust. 2 ustawy podmioty zobowiązane, które w okresie od dnia 1 kwietnia roku ubiegłego do dnia 31 marca danego roku dokonały przywozu gazu ziemnego, ustalają wielkość zapasów obowiązkowych gazu ziemnego na podstawie ilości gazu ziemnego przywiezionego w tym okresie. Przywóz zaś definiowany jest (art. 2 pkt 14 ustawy) jako sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (...) gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu.

Zestawienie powyższych regulacji prowadzi do wniosku, iż w kontekście obowiązku zapasowego istotna jest ilość gazu ziemnego przywieziona do kraju na cele związane z funkcjonowaniem gospodarki oraz zaspokojeniem potrzeb krajowych odbiorców. Zatem ilość gazu ziemnego przywiezionego, o której mowa w art. 25 ust. 2 ustawy oraz wielkość przywozu, o której mowa w ust. 5 tegoż artykułu, w przypadku tranzytu gazu ziemnego przez terytorium RP należy ustalić jako różnicę między wielkością gazu, który podmiot zobowiązany wprowadził do kraju i wyprowadził z kraju w okresach, o których mowa w tych przepisach. Analogiczne podejście w przypadku tranzytu gazu ziemnego przez terytorium RP (tj. polegające na tzw.

³ o zamiarze przywozu podmiot zobowiązany jest obowiązany poinformować Prezesa URE najpóźniej na 30 dni przed dniem rozpoczęcia tego przywozu. Za dzień rozpoczęcia przywozu przyjmuje się dzień, w którym po raz pierwszy gaz ziemny sprowadzono na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 25 ust. 6 i 7 ustawy);

saldowaniu ilości) stosowane będzie do okresu przejściowego (o czym w dalszej części Komunikatu).

Reasumując - obowiązek w zakresie utrzymywania zapasów obowiązkowych nie obejmuje ilości gazu ziemnego transportowanego w ramach działalności polegającej na dostawach gazu do innych państw niż Polska, realizowanych poprzez terytorium RP (tranzyt gazu ziemnego).

Natomiast w przypadku przedsiębiorstwa, które dokonuje zarówno przywozu gazu na terytorium RP zaopatrując odbiorców na jej terenie czy też zużywając go we własnym zakresie, jak również realizuje tranzyt gazu ziemnego przez terytorium RP, istotne jest ustalenie w jakiej części gaz sprowadzony z zagranicy stanowi przywóz, a w jakiej jest to tranzyt. Obowiązek zapasowy dotyczy bowiem tylko wolumenu gazu ziemnego przywiezionego w celu zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w gaz ziemny (odbiorcy, zużycie własne).

Mając na uwadze regulacje zawarte w ustawie o zapasach ustalenie to winno być dokonane z uwzględnieniem sposobu prowadzenia przez dany podmiot działalności oraz jej wymiaru ilościowego w okresach, o których mowa w art. 25 ust. 2 i 5 tej ustawy, tj. okresach będących podstawą do ustalenia wielkości zapasów obowiązkowych gazu ziemnego (w okresie przejściowym także okres, o którym mowa w art. 37 ustawy z 22 lipca 2016 r.).

2. Zasady w okresie przejściowym

2.1. W przepisach przejściowych ustawy z 22 lipca 2016 r. ustawodawca przewidział szczególny, jednorazowy tryb ustalenia wielkości zapasów obowiązkowych gazu ziemnego na rok gazowy 2017/2018 (art. 36 i 37 tej ustawy).

Zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy z 22 lipca 2016 r. przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom posiadające w dniu wejścia w życie ustawy zwolnienie z obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego na okres krótszy niż do dnia 30 września 2017 r. jest obowiązane do utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego od dnia 1 października 2017 r., chyba że przekroczyło wielkości uprawniające do uzyskania zwolnienia z obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych przed jego wygaśnięciem. Ust. 2 tego przepisu stanowi natomiast, że podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego jest obowiązany do utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego od dnia 1 października 2017 r.

Zgodnie zaś z art. 37 ustawy z 22 lipca 2016 r. wielkość zapasów obowiązkowych gazu ziemnego dla przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub podmiotu dokonującego przywozu gazu ziemnego, które w dniu wejścia w życie ww. ustawy nie utrzymują zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, na okres od dnia 1 października 2017 r. do dnia 30 września 2018 r., Prezes URE ustala na podstawie danych o wielkości dokonanego przywozu w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 30 czerwca 2017 r. wynikających ze sprawozdań statystycznych sporządzanych przez to przedsiębiorstwo lub podmiot oraz danych przekazanych w trybie art. 49c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

2.2 Powyższe oznacza, że ww. jednorazowy tryb ustalenia wielkości zapasów obowiązkowych gazu ziemnego na rok gazowy 2017/2018 będzie miał zastosowanie do podmiotów zobowiązanych, które w dniu wejścia w życie ustawy z 22 lipca 2016 r., tj. w dniu 2 września 2016 r.: (1) wykonywały działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom oraz (2) nie utrzymywały zapasów obowiązkowych gazu ziemnego.

Jednocześnie obowiązek zapasowy dla ww. grupy podmiotów zobowiązanych wystąpi od 1 października 2017 r., z wyjątkiem sytuacji, gdy przedsiębiorstwo energetyczne utraci zwolnienie z obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu przed 1 października 2017 r. W przypadku utraty przedmiotowego zwolnienia z obowiązku utrzymywania zapasów

obowiązkowych gazu ziemnego materializuje się obowiązek, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy o zapasach. Oznacza to, że z dniem utraty zwolnienia przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane posiadać zapasy obowiązkowe gazu ziemnego.

Natomiast przedsiębiorstwa energetyczne, które działalność gospodarczą w zakresie przywozu gazu ziemnego w celu jego dalszej odsprzedaży odbiorcom rozpoczęły po dniu wejścia w życie ustawy z 22 lipca 2016 r., tj. po dniu 2 września 2016 r., są obowiązane do utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego od dnia rozpoczęcia przywozu, w ilości ustalonej w trybie art. 25 ust. 5 ustawy (jak pkt III 1.1.b).

2.3 Wniosek o ustalenie wielkości zapasów obowiązkowych gazu ziemnego na rok gazowy 2017/2018.

Podstawę ustalenia wielkości zapasów na okres od dnia 1 października 2017 r. do dnia 30 września 2018 r. stanowi wielkość dokonanego przywozu w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 30 czerwca 2017 r.

Z treści art. 49c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne wynika, że informacje o realizacji umów zakupu gazu z zagranicy za ostatni kwartał przekazywane są w terminie 30 dni od jego zakończenia. Z kolei sprawozdania statystyczne o działalności przedsiębiorstw gazowniczych GAZ-3 przekazywane są do 20 dnia kolejnego miesiąca za miesiąc poprzedni.

Mając zatem na uwadze dostępność danych za wskazany wyżej okres, wnioski podmiotów zobowiązanych o ustalenie wielkości zapasów obowiązkowych gazu ziemnego na rok gazowy 2017/2018 powinny być składane nie później niż w terminie złożenia późniejszej z ww. dwu informacji dotyczących okresu sprawozdawczego.

2.4 Należy podkreślić, że w przypadku, gdy przedsiębiorstwo dokona przywozu gazu ziemnego w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 30 czerwca 2017 r. i w dniu 1 października 2017 r. nadal będzie posiadało koncesję na OGZ, wówczas od 1 października 2017 r. będzie obowiązane utrzymywać zapasy obowiązkowe w ilości wynikającej z wielkości tego przywozu. Zaprzestanie przywozu przed 1 października 2017 r. czy też deklaracja o planowanym zaprzestaniu po wskazanej dacie są niewystarczające, aby przedsiębiorstwo lub podmiot, które realizowały przywóz w okresie od 1 stycznia do 30 czerwca 2017 r. mogły uwolnić się od obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu.

Obowiązku takiego nie będzie miało:

- przedsiębiorstwo, które w dniu 1 października 2017 r. nie będzie już posiadało koncesji na OGZ; przy czym samo złożenie wniosku nie jest równoznaczne z cofnięciem koncesji;
- podmiot, który od dnia 1 stycznia 2017 r. nie dokonał przywozu gazu na potrzeby własne.

IV. Sposoby realizacji obowiązku zapasowego.

Ustawa o zapasach przewiduje następujące formy realizacji obowiązku zapasowego:

- 1) utrzymywanie zapasów na podstawie umowy zawartej z podmiotem świadczącym usługi magazynowania gazu ziemnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 24 ust. 3 ustawy),
- 2) utrzymywanie zapasów na podstawie umowy zawartej z podmiotem świadczącym usługi magazynowania gazu ziemnego poza terytorium Rzeczypospolitej (art. 24a ustawy),
- 3) utrzymywanie zapasów na podstawie umowy zawartej z innym przedsiębiorstwem energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub podmiotem dokonującym przywozu gazu ziemnego (art. 24b ustawy).

V. Realizacja obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego w instalacjach magazynowych zlokalizowanych poza terytorium Polski.

1. Zasady ogólne

Zgodnie z art. 24a ust. 1 w związku z art. 24 ust. 3 ustawy o zapasach, możliwe jest utrzymywanie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego poza terytorium Polski - na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Taka możliwość istnieje pod warunkiem, że:

- 1) parametry techniczne instalacji magazynowych oraz sieci gazowych, do których instalacje te są przyłączone,
- 2) zawarte umowy o świadczenie usług przesyłania gazu ziemnego oraz umowy o świadczenie usług magazynowania gazu ziemnego

- będą zapewniać możliwość dostarczenia całkowitej ilości utrzymywanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zapasów obowiązkowych gazu ziemnego do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej krajowej w okresie nie dłuższym niż 40 dni.

Art. 24a ust. 2 ustawy obliguje podmioty zobowiązane do przedstawienia operatorowi systemu przesyłowego gazowego (tj. OGP Gaz-System S.A., dalej także jako: „OSP”) dokumentów, które pozwolą na weryfikację możliwości technicznych dostarczenia do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej krajowej całkowitej ilości zapasów gazu ziemnego utrzymywanych w instalacjach magazynowych poza terytorium RP, zwanych dalej „zapasami utrzymwanymi poza RP”.

Weryfikacja możliwości technicznych dostarczenia do sieci zapasów utrzymywanych poza RP powinna być, zgodnie z ustawą o zapasach, przeprowadzana przez OGP Gaz-System S.A., będący jedynym podmiotem uprawnionym do dokonania takiej weryfikacji⁴.

Przy dokonywaniu oceny wypełnienia obowiązku utrzymywania zapasów w sposób przewidziany w art. 24a ustawy, poza samymi umowami i dokumentami przedstawiającymi parametry techniczne (charakterystykę) instalacji magazynowej, podmiot zobowiązany winien przedstawić **oświadczenie**, w którym potwierdza, że:

- parametry techniczne instalacji magazynowych oraz sieci gazowych, do których te instalacje są przyłączone, oraz posiadane umowy o świadczenie usług przesyłania gazu ziemnego oraz umowy o świadczenie usług magazynowania zapewniają, na zasadach ciągłych, możliwość dostarczenia zapasów utrzymywanych poza RP do polskiej sieci przesyłowej w okresie nie dłuższym niż 40 dni, w tym w sytuacji wprowadzenia stanu nadzwyczajnego, o którym mowa w art. 10 ust. 3 lit. c Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 994/2010 z 20 października 2010 r. w sprawie środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego i uchylenia dyrektywy Rady 2004/67/WE (Dz. U. UE L. 295 str. 1),
- gaz ziemny przechowywany w instalacji magazynowej poza granicami RP w ramach realizacji obowiązku utrzymywania zapasu obowiązkowego gazu ziemnego spełnia wymagania jakościowe obowiązujące w sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej, do której przyłączona jest dana instalacja magazynowa oraz, że na terytorium RP wprowadzany zostanie gaz ziemny zgodny z wymaganiami jakościowymi OSP,

⁴ niniejsze dotyczy również systemów dystrybucyjnych gazowych zlokalizowanych na terenie RP i nie przyłączonych do krajowego systemu przesyłowego;

- w przypadkach, o których mowa w art. 51 ustawy o zapasach pozostawać będzie w gotowości do uruchomienia zapasów obowiązkowych gazu ziemnego oraz po uzyskaniu przez OSP zgody ministra właściwego do spraw energii, o której mowa w art. 26 ust. 1 ww. ustawy będzie realizował polecenia OSP w zakresie uruchomienia dostaw z zapasów obowiązkowych.

2. Wymagane dokumenty

Minimalny⁵ zakres dokumentów jakie podmiot zobowiązany powinien przedstawić OSP, celem spełnienia obowiązków wynikających z art. 24a ustawy o zapasach przedstawia się następująco:

- 1) umowy o świadczenie usług magazynowania zawarte z podmiotami uprawnionymi do świadczenia usług magazynowania w państwie wskazanym w art. 24a ustawy o zapasach. Umowy powinny określać:
 - pojemność czynną instalacji magazynowych udostępnionych podmiotowi zobowiązanemu, która zapewnia co najmniej magazynowanie ilości gazu ziemnego stanowiącego ustalony przez Prezesa URE zapas obowiązkowy,
 - zdolność odbioru, którą dysponuje podmiot zobowiązany na zasadach ciągłych, w danej instalacji magazynowej zapewniającą możliwość dostarczenia zapasów obowiązkowych gazu ziemnego utrzymywanych w tej instalacji do sieci przesyłowej, do której przyłączona jest dana instalacja magazynowa, w okresie nie dłuższym niż 40 dni (usługa magazynowania dla zapasu obowiązkowego musi zostać zawarta na zasadach ciągłych na cały okres obowiązywania ustalonych przez Prezesa URE zapasów obowiązkowych, a moce odbioru, w zakresie w jakim zapewniają dostarczenie zapasu obowiązkowego w okresie nie dłuższym niż 40 dni nie mogą podlegać ograniczeniu);
- 2) dokument przedstawiający parametry techniczne (charakterystykę) instalacji magazynowej, w której utrzymywany jest zapas obowiązkowy gazu ziemnego, w celu dokonania weryfikacji parametrów technicznych zgodnie z art. 24 ust. 2 pkt 3 ustawy o zapasach;
- 3) umowy przesyłowe z operatorami systemów przesyłowych zapewniające możliwości dostarczenia zapasów utrzymywanych poza RP do polskiej sieci przesyłowej w okresie nie dłuższym niż 40 dni. Przedstawione umowy powinny umożliwiać podmiotowi zobowiązanemu zbudowanie ścieżki transportu gazu ziemnego z instalacji magazynowej, w której utrzymuje zapas obowiązkowy, do polskiej sieci przesyłowej. Umowa powinna określać zatem zdolności przesyłowe w odpowiednich punktach wejścia i wyjścia oraz warunki świadczenia usługi (usługa przesyłowa – na zasadach ciągłych na cały okres obowiązywania ustalonych przez Prezesa URE zapasów obowiązkowych);
- 4) oświadczenie, o którym mowa w pkt V.1.

Weryfikacja powinna odnosić się z jednej strony do faktycznego obowiązku w zakresie utrzymywania zapasów obowiązkowych w relewantnych okresach, zgodnie z punktem III niniejszego dokumentu, z drugiej zaś do umów pozwalających na jego realizację. OSP w szczególności oceni warunki ciągłości i niezawodności świadczenia usług.

⁵ Zgodnie z art. 75 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem (...);

Na podstawie powyższych informacji⁶ OSP ocenia możliwości dostarczenia zapasów obowiązkowych gazu ziemnego do systemu przesyłowego w okresie nie dłuższym niż 40 dni i zapoznaje – przykładowo w terminie 14 dni od dnia otrzymania tych informacji – z wynikami tej oceny podmiot zobowiązany. W przypadku stwierdzenia, że parametry techniczne instalacji magazynowych oraz umowy związane z dostarczeniem ilości objętych zapasem obowiązkowym nie zapewniają możliwości ich dostarczenia w wymaganym terminie, OSP – w ciągu 7 dni od stwierdzenia takiej sytuacji – informuje o tym fakcie Prezesa URE.

Przedsiębiorstwo lub podmiot zamierzający utrzymywać zapasy poza RP powinny zapewnić skuteczność wdrożenia zasad i obowiązków dotyczących ww. zapasów określonych w ustawie o zapasach (w zakresie ilości, możliwości dostarczania i jakości gazu ziemnego utrzymywanego jako zapas obowiązkowy) oraz skuteczność weryfikacji realizacji tych obowiązków przez operatora systemu przesyłowego gazowego.

Jednocześnie na podmiocie zobowiązanym ciąży obowiązek zapewnienia możliwości przeprowadzenia kontroli zgodnie z art. 30 ustawy o zapasach.

3. Wymóg zawarcia umów przesyłowych na zasadach ciągłych

Zawarcie odpowiednich umów przesyłowych na zasadach ciągłych zapewniających wejście gazu ziemnego do polskiego systemu przesyłowego jest kluczowym warunkiem niezbędnym do utrzymywania zapasów poza RP. Jak wskazuje art. 24a ust. 2 ustawy, zawarte umowy o świadczenie usług przesyłania gazu ziemnego mają zapewniać możliwość dostarczenia całkowitej ilości utrzymywanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zapasów obowiązkowych gazu ziemnego do krajowej sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej w okresie nie dłuższym niż 40 dni. Oznacza to, że niezależnie od rezerwacji zdolności magazynowych i przesyłowych w systemach zlokalizowanych poza granicami kraju, podmiot zobowiązany do utrzymywania zapasów obowiązkowych powinien zarezerwować moce ciągłe w systemie krajowym – na odpowiednim punkcie wejścia do systemu krajowego, na cały okres utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego.

4. Inne aspekty realizacji obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego

4.1 Ustawa o zapasach możliwość utrzymywania zapasów poza RP wiąże z umowami o: (1) świadczenie usług przesyłania gazu ziemnego oraz (2) świadczenie usług magazynowania gazu ziemnego, co należy uznać za katalog zamknięty (art. 24a ust. 1 pkt 2 w związku z art. 24 ust. 3 ustawy o zapasach).

A zatem nie jest możliwa realizacja obowiązku zapasowego na podstawie innych umów, tzn. umów handlowych (cywilnych) typu *swap*, umów użyczenia, umów na rzecz osoby trzeciej, itp. W szczególności nie będzie mogło być uznane za spełniające ustawowe wymogi co do utrzymywania zapasów obowiązkowych zgodnie z art. 24a ustawy realizowanie tego obowiązku z wykorzystaniem wirtualnego rewersu – w sposób polegający na dostarczeniu w sytuacji kryzysowej do punktu *exit* innego państwa przez dostawcę wybranego przez podmiot zobowiązany określonego wolumenu gazu, w zamian za gaz z zapasu obowiązkowego zmagazynowany w instalacji magazynowej poza RP.

Zapasy obowiązkowe powinny być zmagazynowane w konkretnych instalacjach spełniających określone warunki oraz powinny być zawarte stosowne umowy na świadczenie usług magazynowych i usług przesyłowych – odnoszące się do realizacji przez dany podmiot obowiązku zapasowego, skonkretyzowanego co do ilości, warunków i miejsca utrzymywania zapasów gazu ziemnego. Obowiązek ten podlega weryfikacji przez OSP i kontroli ze strony Prezesa URE.

⁶ decyzja co do zakresu wymaganych dokumentów każdorazowo podejmowana jest przez OGP Gaz-System S.A. w odniesieniu do konkretnego przypadku, należy więc mieć na uwadze, że OSP ma prawo żądać dodatkowo innych dokumentów w zależności od stanu faktycznego;

4.2 Przepisy ustawy nie wprowadzają ograniczenia do rezerwowania mocy wyłącznie w ramach umów długoterminowych (rozumianych jako umowy zawierane na okres jednego roku lub dłużej). Moce mogą być również rezerwowane w ramach produktów krótkoterminowych lub kombinacji różnych produktów pod warunkiem, że na każdy dzień okresu, którego dotyczy przedmiotowy obowiązek, podmiot zobowiązany dysponować będzie mocami w wymaganej wysokości, które może być wykazane w drodze udokumentowania prawa do jednego lub kombinacji kilku produktów.

4.3 Posiadana moc przesyłowa – w okresie kiedy nie są uruchamiane zapasy obowiązkowe – może być wykorzystywana handlowo. Ustawa o zapasach nie nakłada w tym względzie ograniczeń. Tym samym nie istnieje wymóg wydzielenia od pozostałych zdolności przesyłowych odrębnej zdolności przesyłowej użytkowanej wyłącznie w sytuacji awaryjnej celem dostawy gazu z zapasów obowiązkowych. Ustawa nie zawiera również ograniczeń w zakresie powiązanych umów przesyłowych, pod warunkiem, że w obydwu sąsiadujących systemach parametry techniczne oferowanych usług pozwalają na wypełnienie wymogów ustawowych w zakresie utrzymywania i uruchamiania zapasów obowiązkowych.

5. Procedury postępowania – ujęcie zapasów utrzymywanych poza RP

Fakt utrzymywania zapasów poza RP powinien zostać uwzględniony w procedurach, o których mowa w art. 49 ustawy o zapasach, do opracowania i posiadania których, są w szczególności zobligowane podmioty zobowiązane.

Procedury takie mają zastosowanie w przypadku wystąpienia zakłóceń w dostarczaniu gazu ziemnego do systemu gazowego oraz nieprzewidzianego wzrostu zużycia gazu ziemnego przez odbiorców i powinny zostać uzgadniane z podmiotami odpowiedzialnymi za ich realizację, w szczególności we współpracy z OSP. Powinny także przewidywać możliwość uruchomienia przez OSP zapasów utrzymywanych poza RP.

VI. Zapasy obowiązkowe utrzymywane na podstawie umowy zlecenia.

1. Zasady ogólne

1.1 Art. 24b ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, iż podmiot zobowiązany może zlecić, po uzyskaniu zgody Prezesa URE wyrażanej w drodze decyzji, na podstawie umowy, wykonywanie zadań w zakresie utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego (1) innemu przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub (2) podmiotowi dokonującemu przywozu gazu ziemnego.

Przepis ten wprowadza możliwość realizacji obowiązku zapasowego poprzez zawarcie umowy zlecenia utrzymywania zapasów obowiązkowych (tzw. umowa biletowa), zawieranej przez podmiot zobowiązany do utrzymywania zapasów obowiązkowych (zlecający usługę) z innym podmiotem zobowiązanym (przyjmujący zlecenie na utrzymywanie zapasów obowiązkowych). Jednocześnie podmiot przyjmujący zlecenie, nie może zlecić jego wykonywania innemu podmiotowi.

1.2 Podmiot świadczący usługę biletową może być zarejestrowany zarówno w Polsce, jak i w innych państwach. Kryterium miejsca rejestracji takiego podmiotu uwarunkowane jest wymaganiami aby wykonywanie zadań w zakresie utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego było zlecane (1) innemu przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub (2) podmiotowi dokonującemu przywozu gazu ziemnego.

1.3 Miejsce utrzymywania zapasów obowiązkowych na podstawie umowy zlecenia.

Zgodnie z art. 24 ust. 3 ustawy o zapasach, zapasy obowiązkowe gazu ziemnego utrzymuje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w instalacjach magazynowych przyłączonych do systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego gazowego, z zastrzeżeniem art. 24a.

Z kolei art. 24a ust. 1 ustawy stanowi, że zapasy obowiązkowe gazu ziemnego mogą być utrzymywane poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w instalacjach magazynowych przyłączonych do systemu gazowego, pod warunkiem, że:

- 1) parametry techniczne instalacji magazynowych oraz sieci gazowych, do których instalacje te są przyłączone, będą zapewniać możliwość dostarczenia całkowitej ilości utrzymywanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zapasów obowiązkowych gazu ziemnego do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej krajowej w okresie nie dłuższym niż 40 dni;
- 2) zawarte umowy o świadczenie usług przesyłania gazu ziemnego oraz umowy o świadczenie usług magazynowania gazu ziemnego będą zapewniać możliwość dostarczenia całkowitej ilości utrzymywanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zapasów obowiązkowych gazu ziemnego do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej krajowej w okresie nie dłuższym niż 40 dni.

Z powyższego wynika, że w świetle ustawy o zapasach zasadą jest utrzymywanie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego na terytorium RP. Wyjątkiem od tej zasady, wynikającym z art. 24 ust. 3 ustawy, jest możliwość utrzymywania zapasów obowiązkowych na terytorium innego państwa członkowskiego UE lub państwa członkowskiego EFTA - strony umowy o EOG. Przepis art. 24a ust. 1 ustawy formułuje w tym przypadku dwa warunki.

Warunek pierwszy dotyczy zapewnienia możliwości dostarczenia całkowitej ilości zapasów do sieci krajowych w okresie nie dłuższym niż 40 dni. Warunek drugi dotyczy zawarcia umów (1) o świadczenie usług przesyłania gazu ziemnego i (2) o świadczenie usług magazynowania gazu ziemnego, w taki sposób aby zapasy te zostały dostarczone do sieci krajowych w okresie nie dłuższym niż 40 dni.

Jak wskazano powyżej (w pkt V.4.1), art. 24a ustawy o zapasach zawiera zamknięty katalog rodzajów umów. Jednocześnie przepis art. 24 ust. 3 ustawy, dopuszczający na zasadzie wyjątku od sformułowanej w nim reguły możliwość utrzymywania zapasów na terytorium innego kraju UE lub EFTA (strony umowy o EOG), wprowadzając ten wyjątek nie dopuszcza umów innych niż określone w art. 24a, w tym w szczególności umów o których mowa w art. 24b tej ustawy. Prowadzi to do wniosku, że zapasy obowiązkowe w formule umowy biletowej mogą dotyczyć tylko zapasów utrzymywanych na terytorium RP.

2. Umowa biletowa - zakres

2.1 Zakres umowy biletowej określa art. 24b ust. 3 ustawy. Przy czym wobec użycia przez ustawodawcę w tym przepisie wyrazu „w szczególności” przyjąć można, iż ww. umowa może zawierać także inne postanowienia, niż wymienione w przywołanym przepisie. W świetle powołanego przepisu umowa biletowa, określa w szczególności:

- 1) ilość utrzymywanych zapasów obowiązkowych gazu ziemnego w okresie obowiązywania umowy;
- 2) sposób wykonania zlecenia;
- 3) warunki zapewniające utrzymywanie odpowiedniego poziomu ilościowego i jakościowego utrzymywanych zapasów obowiązkowych gazu ziemnego;
- 4) sposób postępowania podczas utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, uruchamiania oraz uzupełnienia tych zapasów po uruchomieniu;
- 5) okres obowiązywania umowy, przy czym okres ten odpowiada lub jest wielokrotnością okresu, o którym mowa w art. 25 ust. 4;

- 6) miejsce utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego w okresie obowiązywania umowy;
- 7) sposób wykonywania obowiązków dotyczących sporządzania i przekazywania informacji, o których mowa w art. 27 ust. 1;
- 8) zasady współpracy w przypadku kontroli Prezesa URE w zakresie wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 24;
- 9) postanowienia dotyczące zmiany warunków umowy i jej wypowiedzenia;
- 10) odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy.

2.2 Dodatkowo w przypadku gdy zapasy obowiązkowe gazu ziemnego utrzymywane w formule biletowej, nie stanowią majątku przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub podmiotu dokonującego przywozu gazu ziemnego, zlecającego utrzymywanie tych zapasów, umowa powinna zawierać także postanowienia gwarantujące zlecającemu prawo nabycia tych zapasów w okresie jej obowiązywania oraz określać sposób ustalania ceny odsprzedaży tych zapasów.

2.3 W przypadku zlecenia przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego utrzymywania, w ich imieniu, zapasów obowiązkowych gazu ziemnego podmiotom wymienionym w pkt 1.1, podmiot przyjmujący zlecenie:

- 1) nie może wykorzystywać, na własne potrzeby, utrzymywanych zapasów obowiązkowych gazu ziemnego w okresie obowiązywania umowy;
- 2) gwarantuje zlecającemu dostęp do utrzymywanych zapasów obowiązkowych gazu ziemnego w okresie obowiązywania umowy.

3. Okres obowiązywania umowy biletowej

Zgodnie z art. 24b ust. 3 pkt 5 ustawy, umowa biletowa określa w szczególności okres obowiązywania umowy, przy czym okres ten odpowiada lub jest wielokrotnością okresu, o którym mowa w art. 25 ust. 4 ustawy. Natomiast art. 25 ust. 4 stanowi, że zapasy obowiązkowe gazu ziemnego w wielkości zweryfikowanej przez Prezesa URE są utrzymywane w okresie od dnia 1 października danego roku do dnia 30 września kolejnego roku (rok gazowy).

Oznacza to, że umowa biletowa może zostać zawarta na rok gazowy lub na okres będący jego wielokrotnością.

4. Odpowiedzialność w ramach umowy biletowej

Podmioty zobowiązane, które zlecają wykonywanie swoich zadań w zakresie utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego innym podmiotom, ponoszą odpowiedzialność za spełnianie przez te zapasy wymagań jakościowych, utrzymywanie ich wymaganych ilości oraz wypełnianie obowiązków dotyczących uruchomienia tych zapasów na skutek decyzji ministra właściwego do spraw energii i ich uzupełnienia (art. 24b ust. 10 ustawy).

Co istotne, podmioty te muszą posiadać bieżącą wiedzę co do sposobu i miejsca utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego przez realizującego usługę biletową. Odpowiedzialność regulacyjną bowiem – w świetle art. 24b ust. 10 ustawy – ponosi podmiot obowiązany ustawowo do realizacji obowiązku zapasowego, a nie przyjmujący zlecenie utrzymywania zapasów. Natomiast podmiot przyjmujący zlecenie utrzymywania zapasów odpowiada także w relacji do dającego zlecenie na zasadach ogólnych wynikających z charakteru umowy biletowej jako umowy zlecenia w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego.

5. Zatwierdzenie projektu umowy oraz wyrażenie zgody na zawarcie umowy biletowej przez Prezesa URE

5.1 Zgodnie z art. 24b ust. 6 ustawy, projekt umowy o wykonywanie zadań w zakresie utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego podmioty zobowiązane, zlecające utrzymywanie tych zapasów, przed zawarciem tej umowy przedkładają Prezesowi URE w celu zatwierdzenia w drodze decyzji.

Do wniosku o zatwierdzenie projektu umowy przedsiębiorstwo i podmiot dołącza opinię operatora systemu przesyłowego gazowego lub operatora systemów połączonych gazowych uwzględniającą wynik weryfikacji, o której mowa w art. 24 ust. 2 pkt 3 ustawy.

Podkreślić tu należy, iż zatwierdzeniu przez Prezesa URE podlegać będzie mógł projekt umowy, w której wyraźnie skonkretyzowano sposób realizacji obowiązku zapasowego, z uwzględnieniem wymogów co do *essentialia negotii* określonych w art. 24b ust. 3 ustawy. Natomiast nie będzie mógł być zatwierdzony projekt umowy typu ramowego, tzn. projekt nie konkretyzujący sposobu realizacji obowiązku zapasowego w odniesieniu do danego przedsiębiorstwa lub podmiotu zlecającego utrzymywanie zapasów obowiązkowych na podstawie umowy biletowej.

Zgodnie z art. 24b ust. 7 ustawy Prezes URE, w terminie 30 dni, w drodze decyzji, wyraża zgodę albo odmawia wyrażenia zgody na zawarcie umowy biletowej, o której mowa w art. 24b ust. 1 ustawy. Przesłanki odmowy wyrażenia zgody na zawarcie ww. umowy przez Prezesa URE określa art. 24b ust. 8 ustawy. Przepis ten stanowi, że Prezes URE odmawia wyrażenia zgody na zawarcie umowy biletowej jeżeli:

- 1) projekt tej umowy nie zawiera postanowień, o których mowa w ust. 3 [tj. powyżej w pkt 2.1];
- 2) lokalizacja lub parametry techniczne instalacji magazynowych i sieci gazowych, do których instalacje te są przyłączone, nie zapewniają możliwości dostarczenia całkowitej ilości zapasów obowiązkowych gazu ziemnego do systemu gazowego w okresie nie dłuższym niż 40 dni.

Odnosnie powyższych regulacji należy zwrócić uwagę na stosunkowo krótki termin wskazany w art. 24b ust. 7 ustawy na wyrażenie zgody albo odmowy na zawarcie umowy biletowej, co oznacza, iż pozytywne zakończenie postępowania w ww. sprawie warunkowane będzie jakością złożonego przez przedsiębiorstwo lub podmiot wniosku.

Następnie przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego, przekazują Prezesowi URE kopie⁷ ww. umowy w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia.

5.2 W szczególnych przypadkach sposób realizacji obowiązku zapasowego może ulegać zmianie w poszczególnych okresach. Zmiany te mogą odnosić się do części lub całości utrzymywanego zapasu i dotyczyć m.in. sposobu realizacji obowiązku (przywołanych w punkcie IV niniejszego dokumentu oraz wynikających odpowiednio art. 24, 24a i 24b ustawy), miejsca utrzymywania zapasów obowiązkowych, przypisanych do nich ilości, itp. W przypadku umów biletowych zmiana przedmiotowo istotnych składników tych umów wymaga zawarcia nowej umowy, co implikuje potrzebę wypełnienia wymaganych procedur, wynikających z ustawy, odnośnie weryfikacji możliwości technicznych przez operatora systemu przesyłowego oraz zatwierdzenia projektu umowy i wyrażenia zgody na zawarcie umowy biletowej przez Prezesa URE.

⁷ Potwierdzone za zgodność z oryginałem zgodnie z art. 76a § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, który stanowi, że *zamiast oryginału dokumentu strona może złożyć odpis dokumentu, jeżeli jego zgodność z oryginałem została poświadczona przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub doradcą podatkowym.*

Zatem w przypadku zaistnienia konieczności zmian przedmiotowo istotnych składników umowy biletowej podmiot zobowiązany powinien zwrócić się do Prezesa URE z wnioskiem o zatwierdzenie projektu nowej umowy biletowej i następnie z wnioskiem o wyrażenie zgody na zawarcie tej umowy bądź ewentualnie z wnioskiem, złożonym w trybie art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego, o zmianę decyzji zatwierdzającej projekt umowy i następnie z wnioskiem o zmianę decyzji dotyczącej wyrażenia zgody na zawarcie tej umowy.